

Atgriezās Latvijā, lai strādātu savam priekam

Jankovsku ģimene no Jersikas pagasta var dalīties veiksmes stāstā, kā pēc vairākiem darba gadiem Īrijā var uzsākt savu biznesu tepat Latvijā. Viņus nav nobiedējušas nodokļu reformas un stereotips, ka Latgale ir depresīvs reģions. “Ja tev ir ģimene, tad tu vēlies dzīvot un strādāt ģimenei. Tur, ārzemēs, sapratām, ka bērniem laimīgās dienas jāpavada Latvijā,” saka Dace, sagaidot “Latgales Laiku” ar rīta kafiju. Jankovsku ģimene ir tūrisma uzņēmēji. Viņiem pieder brīvdienu mājas “Avotiņi” ainaviskā Daugavas krastā, kas, kā teica Guntis, nemitīgi tiek attīstītas, pilnveidotas. Sākot būvniecību 2007. gadā uz vecāku dāvinātas zemes, viņi tobrīd strādāja Īrijā jau trešo gadu.

Stāsta Dace: “Mēs uz Īriju aizbraucām 2005. gadā ar domu strādāt labā darbā un redzēt pasauli. Guntis strādāja drošības signalizācijas un videonovērošanas iekārtu rūpnīcā, bet es skanēju nepārdotās avīzes. Toreiz Īrijā maksāja labi, tāpēc varējām būvēties Latvijā. Šeit bija tukša pļava, nebija ne elektrības, ne arī ūdens, taču ķērāmies pie darba.”

Guntis stāsta, ka vajadzēja ievilkt elektrību, tāpēc tika rekonstruēta kaimiņu elektrolīnija. Tāpat tika ierīkota ūdensapgāde un kanalizācija. Visus darbus uzraudzīja vecāki. “Arī mēs bieži braucām šurp. Modē bija guļbūves. Atradām meistaros, un tapa pirtiņa. Bet tad sapratām, ka mūsu bērniem jāaug, jāskolojas un jādzīvo Latvijā. Atgriezāmies pavisam 2011. gadā. Es atsāku strādāt Līvānu optisko šķiedru uzņēmumā, kur strādāju pirms Īrijas, bet Dace kļuva par Jersikas tautas nama vadītāju. Šobrīd ir mammas atvaļinājumā,” teic Guntis.

Jankovsku ģimene tūrisma biznesā ienāca ar pirts pakalpojumiem, pēc tam, uzklausot klientu priekšlikumu, tika piedāvātas naktsmītnes, aktīvā un relaksējoša atpūta (ir makšķeres, laiva, āra koka kubuls u.c.). Šogad Guntis pats atjaunoja viesu māju, kur ģimene dzīvo visu vasaru, bet citos gadalaikos to izīrē. Tāpat Jankovsku ģimene sāka realizēt projektu, ko finansē paši (30%), paņemot aizņēmumu finanšu institūcijā “Altum”, un Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstība (70%). Proti, tiks pilnveidota lielā viesu māja un uzbūvēts svētku šķūnis, kur kāzas vai jubilejas, vai Līgo svētkus varēs svinēt ap 100 cilvēki. Vēl tālākā nākotnē “Avotiņos” varēs spēlēt dažādas sporta spēles.

Noslēdzoties celtniecībai, Guntis un Dace uzrunās arī sadarbības partnerus, kas varētu piedāvāt ēdināšanu, kanoe laivu nomu u.c. pakalpojumus.

“Tūrisms attīstās visā pasaulē, tostarp arī Latvijā. Mums tas ir dzīvesveids. Darbdienās strādājam pamata darbu, bet vakaros un brīvdienās skrienam šurp, paši tīrām, paši pļaujam zāli, jo mums tas patīk. Mēs esam ieguvēji, jo mūsu bizness atrodas gandrīz pie pašas šosejas Daugavpils–Rīga. Drīz uzstādīsim norādes,” teic Dace.

Stāstot par ES projektiem, Guntis atzīst, ka jāapbruņojas ar pacietību, jo būs nepieciešamas daudzas saskaņošanas un ilgas sarunas ar bankām par kredītu ar normālu procentu likmi.

“Ja mēs nestrādātu ārzemēs, neuzceltu “Avotiņus”. Toreiz vēl nebija ES programmu, kur iesniegt projektus. Dzinulis bija arī ilgas pēc savām īstajām mājām,” uzsver Dace. Guntis teic, ka abi Līvānos restaurē vecvectēvu mūra māju, kura ir vairāk kā 100 gadus veca un kur cer pavadīt vecumdienas. “Pat daudzi mūsu vienaudži ir atgriezušies, atraduši darbu vai sākuši kaut ko savu. Tas priecē,” tā Guntis.

Vaicāti, kāpēc viņos, tāpat kā daudzos citos Līvānu novada cilvēkos, jūtams gruntīgs latviskums, Jankovsku pāris uzsver ģimeni kā latvieša lielāko vērtību, kuras dēļ ir vērts strādāt un svinēt. Dace pauž prieku, ka pastarītis Gustavs ir Latvijas simtgades bērns, un pūrā saņēmis jau pirmo dāvanu Latvijas jubilejas vērdoņu. Viņš kopā ar brāli un vecākiem piedalījās arī Līvānu pilsētas svētku gājienā. “Mums ir divi simtgades parki – ozolu un bērzu birzs. Varbūt pie vainas ir latgaļu valsts Jersikas karalis Visvaldis, kurš savos bērnos un ļaudīs bija sējis piederību savai valstij,” prāto Guntis.